

do, & per vicacia magis exaggeratur, quom soleant fe-
ta ipsa cicurari, atque innescere prabito pabulo. Si
literaliter explanant Basilius. Theodor, Euthym, Ni-
cephorus, & quem citat Agellius, Eusebius, & Hugo, Ly-
cophorus, & Tertius, Rickenius, ali pluri, maxime recentes.
In Eisdem libro fecundo a hujus, & aliorum enu-
terationis beneficiorum à Levitis urgetus vehementer
Deus ad renovandam misericordiam, & commiseratio-
nem obseruitur in qua populus erat, in eis ipsa terra,
quae dederat patribus, & comedenter panem eis, & bona
eis, & fruges, quas videbant multipliciter resurrexis, quez pa-
bentur. Deus ipse in libro q. 4, claret
apocryphi, induxit huc eadem beneficia exprobris
facinoribus propter Eisdem. Utique beneftio, inquit,
qui proficit uobis d. Subdit de magna, & agna, deq; ter-
ris pinguis f. Premit etiam populum, quid facias nobis
ad hoc quod tibi quis facies? eccl. 20. Intra-
ficiamus carnem, & sicut facias nobis
fornitam ex hoc loco mutuata Eccl. in paracese
quae proponit adorandum crucem, & non tam ex
Michea, i. pias, & exprobationes. Populus meus spūia fer-
mīt, aut in quo contristabat sed respondere mihi, quia eductus
in terra Egypti, paratis crucei Salvatori tuo, & Eccl.
pax manu per defūtum, & tu me eccl. aliger, & fidelis;
et tu per teipsum aqua regia poteris de peccatis, & tu mea filii, &
acciso. Similis de concessa terra, quae laetè flueret ac
melle, exprobatio extat ad Jeremiam, Baruch, Ezechie-
lem, quos indicavantes in marginem.

Sensus my-
deum.

Mystice locus expositus ab August., & imitatoribus
eius, ut ad ipsa fragmenta sic sacramenta Eucharistia, quia
imminic etiam cibantur, ut Judas de peccatis, & aperte
Christi, qui perna dicitur, & quia deludantur quos mali-
dedit Christus bucellam, fortassis preter sacramentum,
quod certe non erat nisi bucella, uolunt intelligere pe-
culiaris di benevolentis signum, quod tuo prodiutor ex-
hibuit. Valentini in altero fragmentum Eucharistia; ut in
melle Sacramenta cetera considerat, & de petra lateris
Christi extracta. Pamphilus in melle Eucharistia, in
altero abundantiam temporalium bonorum. Hinc
interpretatur ad ipsa fragmenta de rectorie, ac priuile-
giis mysterio incarnationis, alioz qui gratias priuilegio-

Et cibaris mel ex adipsa fragmento. C. Omittunt conju-
gionem alia Latina Piatetria, & Cassiodorus. Parapha-
ses veritas, de opione pane tritici. Significat metaphorice
ad ipsa fragmenta, optimum tritici genus, florem five poll-
enaria, humiliorum, panem lectionis, &c. Num 13.27
Ex chig. vocal fragmentum prim. Num 13.27
ex loco multitudinibus in Iudea optimum frumentum prou-
ducens, vel frumentum dulcedinem, id est ad ipsa fragmenta
adips, vel in teintina designari largitatem, & pinguedi-
mentum gracie spiritualis, & Christum ipsum, ut in frumento
multitudine in, sed resurgentis, mel, dulcis spirituibus
fluebus, qui eloqua ipsi super meli opteret Christum
potest resurrectio frumentum comedere, & ab ipsa plane-
petra, qui Christus ipsi est, quoniam modum mel comelut
esse, ut nobis mel erubetur, atq; dulcedinem, & qui in
lege bliscerat myrram, hoc est, amarantulum, & petra
in Evangelio comedente, mel Evangelii. Eodem per-
nit, quod Joannes mel comedit. Ambrosius obseruat quo-
nam annuntiatis populus de petra melle saturatus,
quod medium hic scribitur, & Elias cibo allato a
corvo pafus est, ut indebet forer populacionem, etro-
qualentes colore meritorum, qui ante cibis festidis in
cadaveribus requiebent, potest de adventione propo-
nebis almoniorum probitatis. Hugo tam ad ipsa fragmenta,
quam mel de petra, docet esse mythicum Scripturam
frumentum, ac dulcem, & suavem expositionem.
Præterea dicit esse possessione pinguioribus, & rictorum,
& delicias quas percipiunt de dunita labora faciunt.
Sunt apud eundem bona ac mala proprietates mellis,
ad scientiam divinam facultatemque applicante, & expli-
cate, ac veribus comprehensio, quamvis non admo-
dum probis. Proprietates mellis bona sunt.

Difsergit, condit, mundata, seruat, citat, est, &c.
Dulce, ferant, flauum, flor, favi, ardor, apes,
Malle qualitates ha,
Instar, fastidit, puris noci, igne nigritate:
Vestigiformis, humana, multiformis, flumans,
Euthymius accommodat ad Chirritum, Qui muta ha-
minum milia ciborum partibus, & potavit mellita doctrina
uique ad satiaturam. Prima de Eucharistia sacra-
mento allegoria magis recepta est, atque in officio cor-

p Matt. 3.26
q in Luke. 2
s Reg. 17.7
t 46.

Mellis pro-
prietates bo-
nes, & mali.

Difsergit, condit, mundata, seruat, citat, est, &c.
Dulce, ferant, flauum, flor, favi, ardor, apes,
Malle qualitates ha,
Instar, fastidit, puris noci, igne nigritate:
Vestigiformis, humana, multiformis, flumans,
Euthymius accommodat ad Chirritum, Qui muta ha-
minum milia ciborum partibus, & potavit mellita doctrina
uique ad satiaturam. Prima de Eucharistia sacra-
mento allegoria magis recepta est, atque in officio cor-

Allegoria.

1. Eccl. 2.10.4

2. Eccl. 2.10.5

3. Eccl. 2.10.6

4. Eccl. 2.10.7

5. Eccl. 2.10.8

6. Eccl. 2.10.9

7. Eccl. 2.10.10

8. Eccl. 2.10.11

9. Eccl. 2.10.12

10. Eccl. 2.10.13

11. Eccl. 2.10.14

12. Eccl. 2.10.15

13. Eccl. 2.10.16

14. Eccl. 2.10.17

15. Eccl. 2.10.18

16. Eccl. 2.10.19

17. Eccl. 2.10.20

18. Eccl. 2.10.21

19. Eccl. 2.10.22

20. Eccl. 2.10.23

21. Eccl. 2.10.24

22. Eccl. 2.10.25

23. Eccl. 2.10.26

24. Eccl. 2.10.27

25. Eccl. 2.10.28

26. Eccl. 2.10.29

27. Eccl. 2.10.30

28. Eccl. 2.10.31

29. Eccl. 2.10.32

30. Eccl. 2.10.33

31. Eccl. 2.10.34

32. Eccl. 2.10.35

33. Eccl. 2.10.36

34. Eccl. 2.10.37

35. Eccl. 2.10.38

36. Eccl. 2.10.39

37. Eccl. 2.10.40

38. Eccl. 2.10.41

39. Eccl. 2.10.42

40. Eccl. 2.10.43

41. Eccl. 2.10.44

42. Eccl. 2.10.45

43. Eccl. 2.10.46

44. Eccl. 2.10.47

45. Eccl. 2.10.48

46. Eccl. 2.10.49

47. Eccl. 2.10.50

48. Eccl. 2.10.51

49. Eccl. 2.10.52

50. Eccl. 2.10.53

51. Eccl. 2.10.54

52. Eccl. 2.10.55

53. Eccl. 2.10.56

54. Eccl. 2.10.57

55. Eccl. 2.10.58

56. Eccl. 2.10.59

57. Eccl. 2.10.60

58. Eccl. 2.10.61

59. Eccl. 2.10.62

60. Eccl. 2.10.63

61. Eccl. 2.10.64

62. Eccl. 2.10.65

63. Eccl. 2.10.66

64. Eccl. 2.10.67

65. Eccl. 2.10.68

66. Eccl. 2.10.69

67. Eccl. 2.10.70

68. Eccl. 2.10.71

69. Eccl. 2.10.72

70. Eccl. 2.10.73

71. Eccl. 2.10.74

72. Eccl. 2.10.75

73. Eccl. 2.10.76

74. Eccl. 2.10.77

75. Eccl. 2.10.78

76. Eccl. 2.10.79

77. Eccl. 2.10.80

78. Eccl. 2.10.81

79. Eccl. 2.10.82

80. Eccl. 2.10.83

81. Eccl. 2.10.84

82. Eccl. 2.10.85

83. Eccl. 2.10.86

84. Eccl. 2.10.87

85. Eccl. 2.10.88

86. Eccl. 2.10.89

87. Eccl. 2.10.90

88. Eccl. 2.10.91

89. Eccl. 2.10.92

90. Eccl. 2.10.93

91. Eccl. 2.10.94

92. Eccl. 2.10.95

93. Eccl. 2.10.96

94. Eccl. 2.10.97

95. Eccl. 2.10.98

96. Eccl. 2.10.99

97. Eccl. 2.10.100

98. Eccl. 2.10.101

99. Eccl. 2.10.102

100. Eccl. 2.10.103

101. Eccl. 2.10.104

102. Eccl. 2.10.105

103. Eccl. 2.10.106

104. Eccl. 2.10.107

105. Eccl. 2.10.108

106. Eccl. 2.10.109

107. Eccl. 2.10.110

108. Eccl. 2.10.111

109. Eccl. 2.10.112

110. Eccl. 2.10.113

111. Eccl. 2.10.114

112. Eccl. 2.10.115

113. Eccl. 2.10.116

114. Eccl. 2.10.117

115. Eccl. 2.10.118

116. Eccl. 2.10.119

117. Eccl. 2.10.120

118. Eccl. 2.10.121

119. Eccl. 2.10.122

120. Eccl. 2.10.123

121. Eccl. 2.10.124

122. Eccl. 2.10.125

123. Eccl. 2.10.126

124. Eccl. 2.10.127

125. Eccl. 2.10.128

126. Eccl. 2.10.129

127. Eccl. 2.10.130

128. Eccl. 2.10.131

129. Eccl. 2.10.132

130. Eccl. 2.10.133

131. Eccl. 2.10.134

132. Eccl. 2.10.135

133. Eccl. 2.10.136

134. Eccl. 2.10.137

135. Eccl. 2.10.138

136. Eccl. 2.10.139

137. Eccl. 2.10.140

138. Eccl. 2.10.141

139. Eccl. 2.10.142

140. Eccl. 2.10.143

141. Eccl. 2.10.144

142. Eccl. 2.10.145

143. Eccl. 2.10.146

144. Eccl. 2.10.147

145. Eccl. 2.10.148

146. Eccl. 2.10.149

147. Eccl. 2.10.150

148. Eccl. 2.10.151

149. Eccl. 2.10.152

150. Eccl. 2.10.153

151. Eccl. 2.10.154

152. Eccl. 2.10.155

153. Eccl. 2.10.156

154. Eccl. 2.10.157

155. Eccl. 2.10.158

156. Eccl. 2.10.159

157. Eccl. 2.10.160

158. Eccl. 2.10.161

159. Eccl. 2.10.162

160. Eccl. 2.10.163

161. Eccl. 2.10.164

162. Eccl. 2.10.165

163. Eccl. 2.10.166

164. Eccl. 2.10.167

165. Eccl. 2.10.168

166. Eccl. 2.10.169

167. Eccl. 2.10.170

168. Eccl. 2.10.171

169. Eccl. 2.10.172

170. Eccl. 2.10.173

171. Eccl. 2.10.174

172. Eccl. 2.10.175

173. Eccl. 2.10.176

174. Eccl. 2.10.177

175. Eccl. 2.10.178

176. Eccl. 2.10.179

177. Eccl. 2.10.180

178. Eccl. 2.10.181

179. Eccl. 2.10.182

180. Eccl. 2.10.183

181. Eccl. 2.10.184

182. Eccl. 2.10.185

183. Eccl. 2.10.186

Titulus & Argumentum.

Vers. 1. Psalmus Asaph.
Deus ierit in synagoga deorum: in medio autem deos
dipudicat;

Ecclesiast.

Implex titulus nulla requirit expositionem. Nam de Alaph dictum alias, nec auctoren psalm, confer propterea quod in aliquorum titulo incirculatur. Euthymius notat in quibusdam codicibus pro psalmo **obnam in tellatum**, sicut nimirum est in tibulo 73, & 77. Argumentum Basil. vel Theodor. paucis complexus est, nempe in hoc p[ro]p[ter]o arguitur iustum judicem judici principes, qui iudicant in iustitia, neque iustitia libram tenent equaliter: praedicti praeceperunt iustitiam cum comminatione, love, & iustitiam ipmet iudicium profert. Addit: Euthymius & Nicæphorus ad regadurionem, quo in Seribas, & Phariætis dominus noster iustus legitur. Latini commentator interpres tamen eis sermonem de iudicio, quod exercebit Christus idem Deus, homog[en]e, in eos, qui ipsum recipere noluerint, illique tamquam supremo principi, & deorum Deo obediunt. Gloria nominis eius qui Christum, ac discipulos eius innocentes ad mortem condemnatae veritate. In fine p[ro]p[ter]o psal. oratio Prophete referri videtur ad optandum a Christi resurrectiōnē, & adventum ipsius praetertim ad iudicium, qui dicitur secundus adventus. Casiōn, Paulus magis distinguens, docet in psalmi prima parte immunit adventum Christi primum, qui confiteritur in medio hominum, ut idcirco debat confortare precatorum secunda moneri Iudeos, non officiantur pauperitate, & vili externa conditione, sub qua latere voluit Christus in terra, ut considerent homines dignitatem, ad quam vocati sunt, ut ferent filii Dei, sed viro suo iusti mortis laqueo corruerunt. Accedit h[oc] magis iustum ientum tropologio vel accommodationis, quia per Deos non universitas populi sed principes, ac iudices debent intelligi, ut videbimus. In eodem genere confidendum quod Bruno afferat, agi de Synagoga, perditione, & Gentium conversione. Athan. Marcellino ierbis, de Christi iudicia potest adventurentur iudicium in hoc psalmo agi. Appellat præterea cum 37. Psal. **item in tempore abhortationis**. Chaldeus & etiam iustus indicat Psalm. e[st] de iudice Christi. H[oc] postrem uous de Psalmis & ex quo dignatus Christus proferre testimonium b[us] appellans eum, quatenus eo nomine nonnumquam tota Scriptura comprehenditur, ut alibi notavimus. Sed arbitror generaliter ad omnes iudices hunc psalmum pertinere, ne vel tempore Iosephat[us] & c[on]sideretur h[oc] ius propriū tempora predicere, ut velle a liquis refert Agellius, quamvis extet illius ad iudicium, auctoritate valde congruens psalmo.

ad Propri.

b[us] 10. 24.

c[on]fess. 19.

6. & seq.

d[icitur] 1. cont.

Marcellino.

Cosa, d[icitur]

mag. & c[on]tra

contra Pra-

ota.

g[ra]m. in F[ig]ura.

d[icitur] 1. 13.

5 Ep[ist]ola.

ad Cor[inthios].

g[ra]m. in F[ig]ura.

d[icitur] 1. 14.

Ex. 1. 14.

d[icitur] 1. 14.

d

Hac re credo, quicumque Auctor illius fuit, magis ad bonus Poeta es, si modos, & numeros in canendo contemnes, neque ipse bonus Protor, si gratiam cuiusq[ue] legibus praeficerem. Nec illum Trajani minorem laudem meretur ad Tribunitum militum, cuius in ejus manus triplum enfer portigeret: Caper ferum hoc, & si quidem recte imperium, gelfero, pro me, si aliter, contra me hoc dicere. Supponit exempla eorum, qui nec a missatis, nec ullius cuius quam necessitudinis ratione, quo minus fontes damnae removeri potuerunt, cujusmodi sunt in Torquato d[icitur], Epaminondas filii, Seleucus, Phocione, & in Saule, qui nec parecer filio volebat, quod mel delibasset i. Omnia verum quod moner Augustinus, hoc virtutem evadere ab illa exposito, quod iniquus iudex fuit faciem, personam, imaginem, similitudinem peccatorum, quibus cuiusdam adiudicat, quoniam idem tenet cum ipsis & non honesti amore ducunt, sed appetit commodi proprii, sicut ille. Inde alia. Tropologia elicit non incommode, ut certe iudex faciem imaginem, similitudinem personam peccatorum inducere, quos ab olvi, quoniam iam evadit ex ipso apud Deum reus, qui anima in medio diuidatur, depositus, & exiit imaginem Dei, ad quam scilicet & affluit illam peccatorum. Cancellarius Parisiensis a Gtevane demonstret, quod peccatorum facies brutorum, larvarum, ut leonis, per superbia, & rapacitatem, tunc & lupi, per voracitatem: a fisi, per stoliditatem, & duram cervitatem, per latitatem: tauri, per excellitatem: pardi, per varietatem, & hyrcinum simia, per gollificationem, & histrioitatem: hieni, per crudelitatem: erici, per aperitatem: immanitudinem: torcyis, per pigritiam, & somnolentiam: alipis, per inobedientiam: hirci, per infame factorem: arii, per insani: porci, per luxuriam, & immunditiam: canis, per han, & invidiam ac detractionem: camelonis, per simulacionem: leonis, per timiditatem: camel, per gabbositudinem, id est temeritatem: serpentis, per calliditatem: vulpis, per dolositatem: & hystrix, prudenter mundi, & circumspectionem. Illustrat omnia ista aperte trumperat testimoniis, nec deinceps a illis comparatione diligenter conquirevit, cuiusmodi est obivium illius ex vi pectorum, quo Joannes uetus est. Jam prior hoc attigerat Hugo: preterea illum, qui mores cuiusdam peccatoris immiter, confiteri facili est, ut Adel, qui libidini insensibilis habebat: Cain, qui laboris inuidit: Lamech, qui crudelitate, Nemrod, qui ambitionis Pharaonis, qui opprimebat subdorum, & se de aliis. Denique obenimilis quisque fit sicut ea, qui dicit de quoniam amor transformatus, in amorem illius ex vi pectorum, qui haec multas sine deo dolere possunt, ut placere possint, & videlicet magis, qui bus iniqui judices excedunt se paucis: & omni ope desistunt, causa necessaria contra ius fatigare cadunt. Nec sententiam iustam pronuntiata concensus esse vult, sed ut re aperire ipso illam exponit etenim, & ut effectum fortatur, carent, & ripiendo, & liberando calamitosos, & invalidos iniquum potest, atque violentius: Hoc est, quod cum cuius Pater omne iudicium dedit a, & cursum suis praeclaram est, ut judicaret pauperes in iustitia. & fatuus faceret filios paternos, humilians calumniam, liberans aut pauperes a patre, & pauperem cui non erat auctor, parcer pauperi, & insolens. & antea pauperem fatuus faceret. Ex auctor, & iustitia pectorum omnia eorum, & honorabilem uerum est, ut coram illis videatur non tolli, ne per se habeatur in honore, prout est, & divites. In auctor dubiae causa inter dictum pauperem, propensiorem magis inclinatum decet, esse iudicis voluntate atque intentio in pauperem. Nam hoc sententia est, debilitati partis subvenire, ut in elemosynis, & corporibus quosq[ue] nolunt centur: dignior misericordia, & huius virtutis conseruatoris, qui militaris: ex eo magis infirmis, & inopi non fuderet convenienter, inquit Ambrosius, qui pro eo, qui non habet remuneracionem, speramus: Domino Iesu, qui sub specie convixit generali uiris edidit formam, ut his potius nostra confitentia: non beneficia, qui nobis eas non possunt representare, & debet sententia: Principes voluerunt, si subditio licet in ipsius illi potius favere, iniquum de Trajano Pinino & Capitonio prodidit de M. Antonino, qui vocatus est Philosophus, quorum tempore fas erat contra fiduciam iudicare, cuius inquit Plinius, misera causa iniquum est, nisi sit bono Principiis & Modello: dixit, non purare facies delectu[m] pro humano labore recessere, aut de amissione relictitudinis pro humano labore recessere dicente Apolito, & si bonitatem placet, Christi servus non officia. Legendum Bernardus, quales, quod ad hoc spectat, donec scribat Eugenius ad curiam adiudicat. Me ipsum, in quo stare hic Deus dicitur, & Christus roties, innuit non esse acceptatorem personarum, sed omnibus ex quo prou expedit, & communicare, omneq[ue] pro meritis diuidatur. In medio flans Christus salutem dicens, pax vobis, quia cum hoc medium tenet magnificatus, cessat in subditis obmurmurandi occasio, quam

Vers. 2.) Usquequid iudicatis iniuriam? & facies peccatorum iunxit.
Sensus loci. G Ravis, & acerba indignatio in Judges Judicis summi expositatio, quod non aliquando tandem tamdiu dissimilante ac tolerante ipso, definant, nec fincas iniquis iudicis imponant, nec tam ius current, & quemque eularum iupluram, quam perforas, ut non cuius quod uel est, iusti reddit, sed *xmōl p̄t̄mō*, & acceptationem personarum decernant, & iniqui capere utilitas ex reis, & ceteribus postire, quid vitare danni, non quid recta iustitia ratio requirat. Non ergo hac tentatio ex planitione tanta constat, quod sit peccatorum acceptio personarum, de quo Thomas & Aquinas, & alii, quo pacto etiam cadere in Deum non possit, apud quem toties ut inscriptio non est. Sed ad rem facit maxime locus Deuter. 2, ubi ut populo perfudatur circum lete preceptum cordis, cervicis non in lute, ratio affectus, quia Dominus Deus uel ipso est Deus, & Dominus dominium, Deus magne, & omnipotens, & terribilis, qui personam non accipit, ut manera. Quid enim movere posset ad accipendium personas illum, qui nulla re egat, sed itum omnium Dominus? quid infelicet, vel commovere, vel impedit potenterem ut terribilem. Quod autem ite sit, probatur mox ibidem t, quoniam facti iudicium papilli, & videra, amat peregrinum, & dat ei uictum aegri vesti u. Sunctus haec calamitatem personarum potest. Nec pauca vero oca sunt, quibus inhibetur hominibus illi iustitia depravatio. Ratio assignatur, & iudicatur oris ex circumstantiis, qualitatibus personarum, praecepit Deus & difficile quid videtur, in haec nimil etiam res, ut dea referat, legue auditorum, ac videat quod: reponit. Alia præterea causa redditus, quia non est bonus p[ro]p[ri]etate, & xtra p[ro]p[ri]etate, significat valde malum. Testatur vero Malachias q redditos Iudeos anniles, id est viles, arque contemptibilis propter hos peccatum omnibus populis, qui scilicet non servaverant vias Domini, & acceptarunt faciem in lege, Gracie p[ro]p[ri]etatem, personam, Ubi Hieron. obseruat, quod inter omnia peccata Levi, five eorum, qui ex Leuiti sacerdotum Dei, illud, & ultimum, & maximum ponitur, quod non cauila, sed perlonas considerant, jumentumq[ue] pauperem despicientes, in quos divites inquietarent & honorarent: & ad illos dici id, quod habetur in ipsis verbis. Jacobus & convincitur ea argumento, ieiunum illud redire: quoniamque facies peccatorum erigit, & corum rationem habendo, arque in eorum gratiam judicando, & iustos opprimendo, efficit ut facie vultuque creto, ieiuno, alaci, confidenti fint? Tria phrasis ut levare caput, faciem, oculos dicantur, qui ieiuniunt, & quibus ex animo flunt cuncta sententia; sicut est contrario merore dejectus vultus, & concidit. Exempli est Cain, cui Deus, quare uiratus est, & cui concidit facies

facies tua? nonne si bene ergeris, recipis? INPSI fecit aucto, religerunt fedes primas a filii Zebedi postulari. Quo d[icitur] 2 Mar. 20. 20. & Actus Apostolorum. Huc facere verò etiam posse, & vers. 2. & 3. Actus Apostolorum. Sic verò quem honestum vultu Latinum legimus in Eiaia, & Hebraicē vocatur ΚΩΝΙΨΙΝΑΙ οὐτοι πανίνις εἰπεται, aut elevatus vultu seu face. Translatio nostra idem in iudeis nomine rectipes, numerus primum, rūm bona conscientia internum, festi monium, rūm atrebatationem acceptationis meg quam reuelat à me signo extenso frater tuus. Quamquam concedi potest alia illa expositio, quod iniquus iudex fuit faciem, personam, imaginem, similitudinem peccatorum, quibus cuiusdam adiudicat, quoniam idem tenet cum ipsis & non honesti amore ducunt, sed appetit commodi proprii, sicut ille. Inde alia. Tropologia elicit non incommode, ut certe iudex faciem imaginem, similitudinem personam peccatorum inducere, quos ab olvi, quoniam iam evadit ex ipso apud Deum reus, qui anima in medio diuidatur, depositus, & exiit imaginem Dei, ad quam scilicet & affluit illam peccatorum. Cancellarius Parisiensis a Gtevane demonstret, quod peccatorum facies brutorum, larvarum, ut leonis, per superbia, & rapacitatem, tunc & lupi, per voracitatem, a fisi, per stoliditatem, & duram cervitatem, per latitatem: tauri, per excellitatem: pardi, per varietatem, & hyrcinum simia, per gollificationem, & histrioitatem: hieni, per crudelitatem: erici, per aperitatem: immanitudinem: torcyis, per pigritiam, & somnolentiam: alipis, per inobedientiam: hirci, per infame factorem: arii, per insani: porci, per luxuriam, & immunditiam: canis, per han, & invidiam ac detractionem: camelonis, per simulacionem: leonis, per timiditatem: camel, per gabbositudinem, id est temeritatem: serpentis, per calliditatem: vulpis, per dolositatem: & hystrix, prudenter mundi, & circumspectionem. Illustrat omnia ista aperte trumperat testimoniis, nec deinceps a illis comparatione diligenter conquirevit, cuiusmodi est obivium illius ex vi pectorum, quo Joannes uetus est. Jam prior hoc attigerat Hugo: preterea illum, qui mores cuiusdam peccatoris immiter, confiteri facili est, ut Adel, qui libidini insensibilis habebat: Cain, qui laboris inuidit: Lamech, qui crudelitate, Nemrod, qui ambitionis Pharaonis, qui opprimebat subdorum, & se de aliis. Denique obenimilis quisque fit sicut ea, qui dicit de quoniam amor transformatus, in amorem illius ex vi pectorum, qui haec multas sine deo dolere possunt, ut placere possint, & videlicet magis, qui bus iniqui judices excedunt se paucis: & omni ope desistunt, causa necessaria contra ius fatigare cadunt. Nec sententiam iustam pronuntiata concensus esse vult, sed ut re aperire ipso illam exponit etenim, & ut effectum fortatur, carent, & ripiendo, & liberando calamitosos, & invalidos iniquum potest, atque violentius: Hoc est, quod cum cuius Pater omne iudicium dedit a, & cursum suis praeclaram est, ut judicaret pauperes in iustitia. & fatuus faceret filios paternos, humilians calumniam, liberans aut pauperes a patre, & pauperem cui non erat auctor, parcer pauperi, & insolens. & antea pauperem fatuus faceret. Ex auctor, & iustitia pectorum omnia eorum, & honorabilem uerum est, ut coram illis videatur non tolli, ne per se habeatur in honore, prout est, & divites. In auctor dubiae causa inter dictum pauperem, propensiorem magis inclinatum decet, esse iudicis voluntate atque intentio in pauperem. Nam hoc sententia est, debilitati partis subvenire, ut in elemosynis, & corporibus quosq[ue] nolunt centur: dignior misericordia, & huius virtutis conseruatoris, qui militaris: ex eo magis infirmis, & inopi non fuderet convenienter, inquit Ambrosius, qui pro eo, qui non habet remuneracionem, speramus: Domino Iesu, qui sub specie convixit generali uiris edidit formam, ut his potius nostra confitentia: non beneficia, qui nobis eas non possunt representare, & debet sententia: Principes voluerunt, si subditio licet in ipsius illi potius favere, iniquum de Trajano Pinino & Capitonio prodidit de M. Antonino, qui vocatus est Philosophus, quorum tempore fas erat contra fiduciam iudicare, cuius inquit Plinius, misera causa iniquum est, nisi sit bono Principiis & Modello: dixit, non purare facies delectu[m] pro humano labore recessere, aut de amissione relictitudinis pro humano labore recessere dicente Apolito, & si bonitatem placet, Christi servus non officia. Legendum Bernardus, quales, quod ad hoc spectat, donec scribat Eugenius ad curiam adiudicat. Me ipsum, in quo stare hic Deus dicitur, & Christus roties, innuit non esse acceptatorem personarum, sed omnibus ex quo prou expedit, & communicare, omneq[ue] pro meritis diuidatur. In medio flans Christus salutem dicens, pax vobis, quia cum hoc medium tenet magnificatus, cessat in subditis obmurmurandi occasio, quam

Vers. 2.) Judicare egeno, & pupillo, humilem, & pauperem justificare.
Vers. 3.) Eripi pauperem, & egenum de manu pecatoris liberare.

A Cceptionis personarum virium certitus frequentius sensus loci. Seneca, erga divites, potentes, in dignitate constitutos, pronuntiavit prius dicitur, ut ambro, & et genus hominum lavere, & circumscriptoribus, ne laeso se putent, ne vici dolent. Ergo adiudicat Deus iudices, ut portus reddant iudicium pauperi, & pupilli, & egenum ac depositarios, ut patrem patricium sicut & p[ro]p[ri]etatem personarum, & innocentem declarant: qui a divitioribus vexantur, & permissur que frequentius habent unde corrumpere iustitiam possunt, immo nec vexatione iniqui redimere, videlicet magis, qui bus iniqui judices excedunt se paucis: & omni ope desistunt, causa necessaria contra ius fatigare cadunt. Nec sententiam iustam pronuntiata concensus esse vult, sed ut re aperire ipso illam exponit etenim, & ut effectum fortatur, carent, & ripiendo, & liberando calamitosos, & invalidos iniquum potest, atque violentius: Hoc est, quod cum cuius Pater omne iudicium dedit a, & cursum suis praeclaram est, ut judicaret pauperes in iustitia. & fatuus faceret filios paternos, humilians calumniam, liberans aut pauperes a patre, & pauperem cui non erat auctor, parcer pauperi, & insolens. & antea pauperem fatuus faceret. Ex auctor, & iustitia pectorum omnia eorum, & honorabilem uerum est, ut coram illis videatur non tolli, ne per se habeatur in honore, prout est, & divites. In auctor dubiae causa inter dictum pauperem, propensiorem magis inclinatum decet, esse iudicis voluntate atque intentio in pauperem. Nam hoc sententia est, debilitati partis subvenire, ut in elemosynis, & corporibus quosq[ue] nolunt centur: dignior misericordia, & huius virtutis conseruatoris, qui militaris: ex eo magis infirmis, & inopi non fuderet convenienter, inquit Ambrosius, qui pro eo, qui non habet remuneracionem, speramus: Domino Iesu, qui sub specie convixit generali uiris edidit formam, ut his potius nostra confitentia: non beneficia, qui nobis eas non possunt representare, & debet sententia: Principes voluerunt, si subditio licet in ipsius illi potius favere, iniquum de Trajano Pinino & Capitonio prodidit de M. Antonino, qui vocatus est Philosophus, quorum tempore fas erat contra fiduciam iudicare, cuius inquit Plinius, misera causa iniquum est, nisi sit bono Principiis & Modello: dixit, non purare facies delectu[m] pro humano labore recessere, aut de amissione relictitudinis pro humano labore recessere dicente Apolito, & si bonitatem placet, Christi servus non officia. Legendum Bernardus, quales, quod ad hoc spectat, donec scribat Eugenius ad curiam adiudicat. Me ipsum, in quo stare hic Deus dicitur, & Christus roties, innuit non esse acceptatorem personarum, sed omnibus ex quo prou expedit, & communicare, omneq[ue] pro meritis diuidatur. In medio flans Christus salutem dicens, pax vobis, quia cum hoc medium tenet magnificatus, cessat in subditis obmurmurandi occasio, quam

Verf. 8.) Surge Deus, judica terram: quoniam
reditabis in omnibus Gentibus.

Sensus loci. **Q**uum Propheta huc usq[ue] demonstraverit fracta sunt a terra iudicis iudicium auctoritatis, cetera vestit orationem ad Deum, vel Chrysostomum, ut ipse dicit ad iudicium exurgat universus hunc mandatum, quem quasi hereditate jure sit posse. Nam et idem ipius Deus, seu per Christum suum, cui enim iudicium dabit, & per quem vindicatur ab iniquo oppressore diabolo quocum obtemperare voluerit aquilinum legibus, quibus Ecclesiam moderabitur, ut reddat deum illius glorie merendum, inobedientibus exercere damnacionis poenam. Indicat surgendum verbum resurrectionem Christi, postquam dominatus. & potestem accipit in calam, terraque m, & Gentes hereditatem, arguit postmodum terminos terrae s, aeternitate praeter in celum, postmodum quum sedendo iudicium exercerit delubratus, & regnem isti interfugeat, quasi si facta competitere improborum iniquitatem. Hoc fine contradictionis de resurrectione Christi Eusebius docet esse: iudicium vero per Apostolos faciendum, quos Principes misuris, & confirmans eis fidei omnem terram p. Contentis Nicophorus, Basilius, Irenaeus Theodoretus, & alias Graecis quem profect nomine tacito Agellius. Latinorum eadem expoisti. Sed quidam iudicium reprobationis, ut refutetur Iudai etiam in hoc mundo, & hereditetur a Deo, Christophe terra, id est, Gentiles & aut ut omnes reprobri condenmentu, & finaliter iudicio subjecti sint eisdem miliercordie immo-

^{q. 9. art. 11.} *Erebus abs abutim, affectus terrenus.*
Sed Deus iudicatur versus. In aliis Latinis Pialteris,
Anobio, Caffodoro, item Cypriano ex*ex parte*, Chal-
d. *habitans terram.* Ergo myliticum est quod attingi de terra
Augustini, ex hoc loco amplitudinem genitum Christi,
Eccliesie colligit contra Donatistas, qui adiun-
t inquit, velint, nolint, etiam apud eis itud quod canit, & non
communicando omnibus genibus, quod canit, quam se

Abuerunt Hebrei principis exitus de Aegypto utque ad Asaph, quia petuit hic, ut faciat Deus suos Medianos, Sifar, & C. neponx illorum, ut rotam, petitio autem non sit de praeteritis. Exigitur psalmum compositum contra

PSALMUS
OCTOGESIMUS SECUNDUS.

PSALMUS OCTOGESIMUS SECUNDUS.

¶ Canticum Psalmi Asaph.

Deus, qui similiſ erit tibi? ne taccas, ne-
que compescaris Deus.
3 Quoniam ecce inimici tui sonuerunt: & qui
oderunt te, exultaverunt caput.
4 Super populum tuum malignaverunt confi-
lum: & cogitaverunt adversis Sanctos tuos.
5 Dixerunt: Venite, & dispersabim⁹ eos de gen-
tes: & non memoretur nomen Israel ultra,
6 Quoniam cogitaverunt unanimiter: si uel ad-
versum te testamentum disposerunt.
7 tabernacula Idumeorum & Ihsmaelit⁹:
Moab, & Agareni, Sebacob, & Ammon, & Am-
alec: alienigena quum habitantibus Tyrum.
8 Etenim Aſſut vovis quum illis: facti sunt in
adjudicatore filii Lot.

1. Fac illis sicut Madian, & Sisare. sicut Jabin
in torrente Cisson.
1. Disperserunt in Endor : facti sunt ut sterctus
terre.
2. Pone Principes eorum sicut Oreb, & Zeb, &
Zeebar, Salmana:
Imnes Principes eorum: 13 qui dixerunt: Haec
ditate possidemus Sanctuarium Dei.
4. Deus meus ponit illos ut rotam: & sicut si-
culam ante faciem venti.
5. Sicut ignis, qui comburit silvam: & sicut
flamma comburent mones:
6. Ita perferquis illos in tempestate tua: & in
ira tua turbabis eos.
7. Imple facies eorum ignominia: & quazent ne-
men, tuus Dominus.

8. Eubescant, & conturbentur in sæculum sæculi: & confundantur, & pereant.

Perf. 2.) Deus quis similis erit tibi? ne taceas, neque compelcaris Deus.

Conquerendo quodammodo querit, & secessatur
figere esse posse per Deum: similius enim

Sunt, enye point par Deo: nmitte potentiæ,
Quum vero plane certum sit, nec esse, nec esse posse il-

is Titulus & Argumentum.

¶. i.) Canticum Psalmi Asaph.

Uis Asaph, quod Canticu

Psalmus Cantici, ex dictis

pete. Nam qui Psalmus Cantici quid sit intelligit, quod est in titulo psalmorum 47. 66.
7. 74. & in sequenti 91. novit etiam quid Canticum

psalmi, quod extat in Psal. 65. 87. 107. titulo. Con-
neat hic psalmus, ad argumentum quod attinet, pre-

itoriam formulam contra hostes; sed incertum quos
otissimum Propheta intelligi velit. Basilius, Theo-
pr., Euthym., Niceph. continent vaticinium esse de po-

*alio post redditum ex captivitate Babylonica, quum Gen-
s urbis Jerusalēm vicinæ, collectis aliis, bellum con-*

a ipsum moverunt, ut impedirent restauracionem templi: populus autem deinceps Zorobabel, ac Deo cœlitus auidante, vicere. Alii Genesim ut Apollinarem.

liante, vicit. Alii Græcis, ut Agellius quidem re-
rit abque nomine, placet, ad Machabœorum referre
tempora, quum etiam restituto Sanctuario. & Alra-

tempora, quum etiam restituto Sanctuario, & Alta-
varia Gentes conatae sunt delere Iudeos b. Lyranus
erito refutans existimantes agi de hostibus, quos ha-

Lorini in Psal. Tom. III.